

bliver at afholde snarest muligt og inden Forløbet af en Uge. Opnaas der ikke i dette Møde den i § 30 fordrede Stemmeferhed i begge Henseender, er Forslaget forkastet.

For saa vidt ingen modsat Meddelelse fremkommer, anses de Fordringshavere, der har tiltraadt Forslaget, at fastholde deres Stemmegivning i det nye Møde.

§ 32.

Befindes det, at Stemmegivningens Resultat er forskelligt, efter som de bestridte Fordringer eller de af deres Indehavere afgivne Stemmer (§ 28) regnes med eller ikke, har Udvalget, efter at have anstillet nærmere Undersøgelse, at bestemme, hvor mange af de bestridte Fordringer og for hvilket Beløb disse skal komme i Betragtning ved Afstemningen; dog behøver Udvalget ikke at strække denne Undersøgelse længere end saa vidt, at Afstemningen giver et bestemt Resultat enten til Ordningens Antagelse eller Forkastelse, hvad enten de øvrige bestridte Fordringer regnes med eller ikke. Finder Udvalget, at en saadan foreløbig Afgørelse efter de bestridte Fordrings Beskaffenhed ikke kan finde Sted, erklærer det Forslaget for forkastet.

Denne Afgørelse er uden Virkning med Hensyn til Fordringens Bedømmelse dersom den senere maatte blive gjort til Genstand for Retstvist.

§ 33.

Fordringshavere, hvis Fordringer har lovbestemt Fortrinsret i Konkurstilfælde, kan ikke ved Ordningen tvinges til noget Afslag i eller nogen Henstand med deres Krav; de maa, naar de ikke sely giver Afkald herpaa, tilfredsstilles for deres Fordrings fulde Beløb, saa snart disse forfalder. For saa vidt det til Fortrinsrettens Bevarelse udkræves, at Konkursen er indtraadt indenfor en vis Tid, og Fristen udløber under den offentlige Forhandling om Ordning eller i Løbet af en Maaned efter dennes Ophør, bevares Fortrinsretten dog, ifald Skyldneren kommer under Konkurs senest en Maaned efter Forhandlingens Ophør.

Fordringshavere, som tager samme Plads i Konkursordenen, maa i Ordningen behandles paa lige Maade, medmindre nogen særlig samtykker i at underkastes en mindre gunstig Behandling end de andre.

§ 34.

I alle Tilfælde, hvor Laan ydes i Henhold til nærværende Lov, jfr. Kapitel IV og V, skal der til dette knyttes det Vilkaar, at højere og lavere tjenendes og Arbejders Løn, Kostpænge og andre Tilgodehavender, som dermed kan sidestilles, skal betales fuldt ud, saa snart et dertil tilstrækkeligt Beløb af Laanet er hjemkommet, og Skifteforvalteren skal paase, at dette finder Sted.

§ 35.

De Fordringshavere, hvis Krav er bestridt, bliver i Ordningen foreløbig at behandle ganske paa samme Maade, som om Kravet ikke var bestridt.

Efter Paastand af vedkommende Fordringshavere kan Skifteforvalteren ved Ordningens Stadfæstelse bestemme, at det paa Fordringen faldende Udbytte i det Omfang, hvori denne er bestridt, skal tages i Forvaring efter de nærmere Regler, som Skifteforvalteren bestemmer til Fordringshaverens Betyggelse. Naar Indsættelse besluttet, bestemmer Skifteforvalteren samtidig en Frist, inden hvilken vedkommende Fordringshaver skal have godtgjort for ham, at han har anlagt